

[Ernst Schmidt]

kunne skabe mere respekt om folketing og den offentlige administration, såfremt man i dette tilfælde var konsekvent.

Besvarelse (6/4 78):

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Betegnelsen »enligt beliggende ejendomme« er nævnt i § 3 i bekendtgørelse nr. 172 af 29. marts 1974 om etablering af nedrivningsanlæg, som er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 11. Betegnelsen er her knyttet til en afstand til nærmeste anden beboelse på mindst 300 m:

Det nævnte afstandskrav angiver alene én blandt flere betingelser for, at kompetencen til at meddele tilladelse til etablering af nedrivningsanlæg med afløb af spildevand fra højst 2 husstande henhører under kommunalbestyrelsen.

Afstanden er fastlagt til 300 m ud fra hensynet til en rimelig beskyttelse af grundvandsforekomsterne, idet »nedrivningsintensiteten« i et område normalt vil være af en acceptabel størrelse, såfremt afstanden mellem de enkelte ejendomme er de 300 m.

By- og landzonenloven har bl. a. til formål at sikre en planmæssig udvikling af bebyggelsen, og at denne ikke sker i strid med hensynet til bevarelsen af de landskabelige værdier.

Begrebet »enligt beliggende ejendomme« er ikke nævnt i by- og landzonenloven. Derimod er det anvendt i cirkulære nr. 87 af 25. april 1973 om zonenloven, hvor det uden bestemte afstandsangivelser anvendes som modstykke til begrebet »bymæssig bebyggelse«.

Da formålet med de to sæt bestemmelser ikke er sammenfaldende, og da det hverken vil være muligt eller ønskeligt at opstille bestemte afstandsangivelser ved administrationen af zonenloven, vil det ikke være rigtigt at fastlægge en definition af begrebet »enligt beliggende ejendomme«, som skulle gælde for begge lovområder.

Til *ministeren for kulturelle anliggender (31/3 78)* af:

Annelise Gottfredsen (KF):

»Hvilke skridt agter ministeren at tage for at skaffe reel sikring af de store bogskatte på Det kgl. Bibliotek?«

(Spm. nr. 619).

Begrundelse.

Ved tyverier fra Det kgl. Bibliotek er biblioteket – og dermed den danske nation – blevet berøvet skønsmæssigt 200 kostbare værker til et to-cifret millionbeløb. Der er nu gået omkring et år, siden tyverierne blev afsløret, uden at der er skabt forsvarlig sikkerhed imod gentagelser.

Jeg vil derfor anmode ministeren om at redegøre for, hvilke foranstaltninger der vil blive truffet for hurtigst muligt at få de stadigt utilfredsstillende forhold bragt i orden.

Besvarelse (6/4 78):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Som det fremgår af min tidligere redegørelse her i tinget for Det kongelige Biblioteks sikringsforhold, der i en bygning fra århundredskiftet og en række depoter ude i byen med ca. 30 pct. af bibliotekets samlinger må karakteriseres som særdeles vanskelige, er en sikring af bibliotekets bogskatte en meget kompliceret sag. Der er både tale om sikring imod brand og tyveri, der på det nøjeste hænger sammen med hele bibliotekets ombygningsplan. Denne ombygning er med særligt hensyn til de nødvendige sikringsforanstaltninger – som sagt både imod brand og tyveri – blevet fremmet ved en særlig bevilling for finansåret 1976–77. Der er bl. a. som led i ombygningen etableret et fuldstændigt dækkende automatisk brandvarslingsanlæg, hele bibliotekets loftsetage er blevet brandsikret, der er sket en brandsektionering med 120 brandsikre døre, og en særlig tilbygning er under opførelse med 2 kælderetager til bombesikre bokse.

Alt dette er sket i det sidste år. Derudover er der for den særlige bevilling i henhold til finansudvalgsaktstykke nr. 543 af 28. juli 1977 etableret en såkaldt skalsikring eller indbrudssikring såvel af biblioteket selv som af de to hoveddepoter ude i byen. Sikringen er baseret på radiobølger og udgør en rumsikring med automatisk alarm til Vagtcentral og politi.

I henhold til det nævnte aktsstykke er der givet bevilling til et såkaldt visitationsanlæg med stikprøvekontrol af både publikum og